

ΤΗΙ ΙΣ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Τριώδιον

Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος. Τὸ διὰ
Κολλύβων Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ
Τήρωνος.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Τοῦ Τριωδίου ---

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα!
Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος
ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος
ἠδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ
ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α' τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος δ'. Τὸν σους ὑμολόγους.
Τοῦ Τριωδίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Ἰδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν
ὁ χριστῶνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης
Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ
φέρουσιν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν
Ἀθλοφόρον σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος
γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε,
τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ
σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοὶ τὸ δῶρον·
καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητὰ· οὗς γὰρ

αὐτὸς κατώκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου,
περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων
προσάγομεν.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθην μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ
γινῶναι τὸν Κύριον ἡ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ
φάναντα, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς Μάρτυσι, χάρις
πολλὴ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Κανὼν Β' τοῦ Ἀγίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος πλ. β'.
Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸν ξένον θαμβούμενος, τῆς ὁράσεως
τῆς σῆς, Ἀρχιερεὺς ἀντέφησε. Σὺ τίς εἶ
Κύριε, ὁ λαλῶν ἐμοί; γνῶρισον καὶ δίδαξον,
πῶς εὐρήσωμεν θᾶπτον τὴν βοήθειαν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Θεόδωρος ἔφησεν· Ἐγὼ πέφυκα σαφῶς,
ὁ ἀθλητῆς καὶ ἄκουσον. Σίτον ἐψήσας,
μέρισον τοῖς λαοῖς, καὶ οὕτω σωθήσεσθε,
κεχραμένων βρωμάτων τοῦ ἀλάστορος.

Δόξα.

Ὡς μέγα τὸ θαῦμά σου, καὶ παράδοξος
ἡ σὴ, ἀντίληψις Θεόδωρε! διὸ θαρροῦντες
πάντες εἰλικρινῶς, πρὸς σὲ καταφεύγομεν,
καὶ δεόμεθα· Σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ δοχεῖον καθαρὸν,
τοῦ Λόγου ἐχημάτισας, Πατρὸς τῇ εὐδοκίᾳ,

καὶ τῇ ἐν σοί, ἐπισκέψαι Πνεύματος, τοῦ
ἁγίου· διό με φωταγωγήσον.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον.**

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα!
Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος
ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος
ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος
ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ
ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν
ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς
κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα
ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ
ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ
χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας
παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα
παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες
ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ
οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος
ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις,
ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ
ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως
ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ λέγων·
δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον
ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ
εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι
δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω
διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας
τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμοὶ 64, 101.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβον, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα. Ἀλληλουϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

β' 23 - γ' 5

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς
τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ
ῥῆξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν
τίλλοντες τοὺς στάχους. καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς
σάββασιν ὁ οὐκ ἔξεστι. καὶ αὐτὸς ἔλεγεν
αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε
Δαυὶδ ὅτε χρειαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρχιερέως
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν,
οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι,
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι; καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν
ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην
ἔχων τὴν χεῖρα. καὶ παρετήρουν αὐτὸν
εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. καὶ λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν
χεῖρα· Ἐγείρε εἰς τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς·
Ἐξεστὶν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ
κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι;
οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς
μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ

ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ
ἄλλη.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἀλληλουϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
οὗ τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα ἐορτάζομεν·

καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἶναι Σαββατοκύριακο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς.